

רע"פ 2300/23 - דניאל מיזן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2300/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דניאל מיזן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 13440-07-22 מיום 5.2.2023 שניתן על ידי השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין; וע' מיכלס; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אבי מנצור

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין, ו-ע' מיכלס) ב-עפ"ת 13440-07-22 מיום 5.2.2023, בו נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (סג"נ ט' פרי) ב-גמ"ר 2867-09-20 מיום 22.5.2022.

2. על-פי כתב האישום, ביום 25.5.2020 בשעות הבוקר המבקש נהג ברחוב רוז'נסקי בראשון לציון (להלן: הכביש) ברכב שתוקף רישיונו פקע בחודש יולי בשנת 2018 וללא פוליסת ביטוח בת תוקף (להלן: הרכב). באותה עת, חצה שלום זהר (להלן: המנוח) את הכביש במעבר חצייה. המבקש, אשר כלל לא הבחין במנוח, המשיך בנסיעה רציפה ופגע במנוח בעודו על מעבר החצייה. המנוח נפגע באורח אנוש ופונה אל בית חולים כשהוא מורדם ומונשם (להלן:

(התאונה). בהמשך אותו יום המנוח נפטר כתוצאה מחבלתו.

במעשים המתוארים, המבקש גרם למותו של המנוח בנהיגה רשלנית באופנים הבאים, לחלופין או במצטבר: לא שם ליבו כנדרש לדרך, לא היה ערני דיו לנעשה סביבו ונהג ברשלנות; לא הבחין במנוח אשר חצה במעבר חצייה לפניו בנתיב נסיעתו, וזאת על אף שנסע באור יום, כששדה הראיה שהיה בכיוון נסיעתו פתוח למרחק של 86.4 מטר מדוד; לא האט, לא בלם ולא הסיט את הרכב במועד על מנת להימנע מלפגוע במנוח; לא אפשר להולך רגל החוצה מעבר חצייה, להשלים את חצייתו בבטחה; ולא נהג כפי שאדם מן היישוב היה נוהג בנסיבות המקרה.

בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף לפי סעיף 2 לפקודה; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בגזר הדין, בית המשפט נתן דעתו לחומרת מעשיו של המבקש אשר גרם למותו של אדם בנהיגה רשלנית בדרגה גבוהה ומתמשכת, נוכח חובת הזהירות המוגברת שחלה בקרבה למעבר חצייה; וכן בהינתן שהמבקש כלל לא הבחין במנוח ולא נקט בשום אמצעי על מנת למנוע את התאונה. כל זאת, בעוד המבקש נהג ללא רישיון רכב או ביטוח ברי תוקף. לאור האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשים אלו הוא בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בית המשפט הוסיף ושקל את עברו התעבורתי המכביד של המבקש, הכולל 95 הרשעות קודמות; וכן את החשיבות הטמונה בגזירת עונש אשר יש בו כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות נהיגה ברשלנות. לקולה, בית המשפט התחשב בכך שהמבקש לקח אחריות על מעשיו ובנסיבותיו האישיות, בכללן מצבו הנפשי והנזק שעונשו יגרום לאמו המבוגרת.

בשקלול האמור, חרף המלצת שירות המבחן למבוגרים על פיה יש לגזור על המבקש עונש של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, נגזר על המבקש עונש של 14 חודשי מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת גרם מוות ברשלנות או נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; 12 שנות פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה; 10 חודשי פסילה על תנאימלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, לבל יעבור את העבירה בה הורשע או עבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודה; ופיצוי משפחת המנוח בסך 15,000 ש"ח.

4. ערעור המבקש על גזר דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, אשר סמך את ידו על קביעותיו של בית המשפט לתעבורה. טענת המבקש כי יוחסה לו רמת רשלנות גבוהה מדי, בין היתר, מאחר שלא ניתן משקל לכך שביצע את המעשים לאחר שעקף אותו נהג אופנוע באופן פתאומי – נדחתה. נקבע, כי למבקש יוחסה רמת רשלנות בהסתמך על עובדות כתב האישום בהן הודה. הודגש, כי עובדות אלה לא כללו התייחסות למעורבות נהג אופנוע בתאונה, והמבקש אף לא טען ביחס לכך במסגרת טיעוניו לעונש לפני בית המשפט לתעבורה. עוד נקבע, כי עניינו של המבקש אינו מצדיק חריגה ממדיניות הענישה הנוהגת על פיה עליו לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריה, אף בהינתן נסיבותיו האישיות של המבקש.

5. מכאן הבקשה שלפניי, עמה הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע. המבקש שב וטוען כי יוחסה לו רמת רשלנות גבוהה יתר על המידה מצד הערכאות קמא. זאת, בין היתר, מאחר שביצע את התאונה בעוד דעתו מוסחת נוכח התפרצות מגפת הקורונה ו"אווירת הנכאים" אשר שטפה את הארץ [...] כחודשיים לפני אותה תאונה טראגית" וכן עקיפתו הפתאומית על ידי נהג אופנוע. עוד נטען כי לא היה מקום להתייחס לכך שנסע ללא רישיון או ביטוח ברי תוקף במסגרת קביעת מידת רשלנותו. ממילא, לטענת המבקש יש להקל בעונשו נוכח התמורות שחלו בדיני העונשין בשנים האחרונות, כדוגמת החלטה 1840 של הממשלה ה-34 "ייעול מדיניות הענישה ושיקום האסירים בישראל" (11.8.2016); וכן נסיבותיו האישיות, בכללן הנזק שייגרם לאמו וסיכויי שיקומו.
6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 2020/23 סוויסה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (12.3.2023)). כמו כן, בקשת רשות ערעור המופנית נגד חומרת העונש, כזו שלפניי, תתקבל במקרים נדירים בלבד בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 1664/23 אמור נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.2.2023)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.
7. אשר לטענת המבקש ביחס למידת רשלנותו. הן בית משפט השלום הן בית המשפט המחוזי נדרשו לעובדות המפורטות בכתב האישום בו הודה המבקש, ועל בסיסן קבעו כי נהג ברשלנות במידה גבוהה ומתמשכת. משהודה הנאשם במיוחד לו בכתב אישום ככתבו וכלשונו, אין לזקוף לזכותו או חובתו עובדה או נסיבה אשר לא נזכרו בכתב האישום (ראו והשוו: רע"פ 2450/15 אזרזר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.4.2015)). משכך, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, אין מקום להקל בעונשו של המבקש נוכח טענתו כי התאונה נגרמה, בין היתר, כתוצאה מהתנהלות של נהג אופנוע.
8. בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הרבה הטמונה בנהיגה רשלנית הגורמת לקיפוח חיי אדם, וקבע כי על הגורם לכך ליתן את הדין על מעשיו בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח. כן הובהר, כי מדיניות ענישה זו הכרחית להרתעת נהגים מפני נהיגה רשלנית וחיונית למיגור תאונות הדרכים בישראל (רע"פ 4930/21 קורן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (4.8.2021); רע"פ 4508/20 אסא נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (14.7.2020)).
- בעניינו, הערכאות הקודמות נתנו דעתן לחומרת מעשיו של המבקש, לצד יתר נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות וקבעו בדין כי עליו לרצות עונש מאסר בפועל. לא מצאתי כל עילה להתערב במסקנתן. עברו התעבורתי המכביד עד מאוד של המבקש, הכולל 95 הרשעות קודמות, ובכלל זה הרשעות בנהיגה תחת השפעת אלכוהול – מלמד על זלזול בוטה בהוראות הדין. הסיכון אשר נשקף מדרך נהיגתו של המבקש התממש למרבה הצער, כאשר הוא גרם, ברשלנותו, למות המנוח – הולך רגל אשר ביקש לחצות בבטחה את הכביש במעבר חציה. בראי זאת, העונש שנגזר על המבקש אינו חמור, ודאי שלא יתר על המידה. מכאן, שאין מדובר במקרה המעורר חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין.
9. סוף דבר: הבקשה נדחית. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.
- ניתנה היום, כ"ו באדר התשפ"ג (19.3.2023).

ש ו פ ט
